

gast van Mr. Jacob van Dijck en zóóveel was op persoonlijk en zeker niet minder op geestelijk gebied den beiden mannen gemeen, dat ze zich sterk tot elkaar voelden aangetrokken.

Van Dijck was, te Haarlem, in 1567 geboren en dus twintig jaar ouder dan Vondel. Niet veel anders is van zijn eerste veertig levensjaren bekend, dan dat hij, in Den Haag, geruimen tijd advocaat bij het Hof van Holland geweest is. Dan, plotseling, duikt hij in Zweden op. Het is Augustus 1607 en Karel IX belast hem met een zending naar Frankrijk. Hij komt op 31 Januari 1608 te Parijs, wordt op 12 Februari te Saint-Germain door Hendrik IV ontvangen, houdt een gloedvolle redevoering, vermoedelijk in het Latijn, volgt den koning naar Fontainebleau en schrijft van uit deze plaats op 22 Maart nog een brief aan den Zweedschen koning.

Nadat hij de opdracht had ontvangen, doch vóór zijn bezoek aan Parijs, had hij zijn vaderland aangedaan. Hier had hij samengewerkt met Abraham Cabeliau. Ook aan het ontstaan van het eerste Gotenburg zal hij dus zeker niet vreemd zijn geweest. Wanneer dan nu op 26 April 1609 het eerste stadsbestuur wordt ingericht, diverse Hollanders aanstellingen krijgen en Abraham Cabeliau burgemeester wordt, staat ook Mr. Jacob van Dijck op het lijstje; niet voor een benoeming in plaatselijken, maar wel in algemeenen dienst. Hij wordt hofraad, „in allen frantzösischen und niederländischen Sachen zu gebrauchen.” Hij is nu een groot man en voelt zich nog grooter dan hij in werkelijkheid is. Reeds onmiddellijk wordt hij naar de Nederlanden gezonden, waar hij de Staten-Generaal wegens het totstandkomen van het Twaalfjarig Bestand moet complimenteeren. Hij kwijt zich uitmuntend van zijn taak, verschijnt op 10 Juni in de vergadering van Hun Hoog Mogenden, ontplooit ook hier zijn rhetorische gaven en neemt op 1 Juli daaraanvolgende weer afscheid.

Trouw staat hij in Zweden den koning terzij. Als in 1610 Cornelis Haga, die zich later als resident in Turkije zoo'n grooten naam heeft verworven, in opdracht van de Staten diverse quaesties komt regelen, onderhandelt hij in hoofdzaak met van Dijck.

Kort daarop zal hij weer naar Frankrijk vertrekken. Een gezantschap van vijf man krijgt opdracht, een rondreis te maken door Engeland, Frankrijk en de Republiek, om de grondslagen te leggen voor een Evangelisch Verbond. Van Dijck, Abraham Leonhufvud en Olof Stråle zijn in het bijzonder voor Frankrijk, Gustaaf Stenbock, de algemeene leider, en Johan Skytte voor Engeland aangewezen. Maar Hendrik IV, in zijn koets gezeten, ontvangt den dolksteek van Ravailac, voor een Evangelische politiek is van zijn opvolgers niets te verwachten en de reis naar Frankrijk wordt afgelast. Van Dijck gaat nu naar Engeland mee. Hier houdt Skytte een rede en wordt Stenbock geridderd, waarna de Zweedsche heeren terugkeeren naar hun land. Van Dijck blijft in de Nederlanden, steekt van hieruit opnieuw naar Engeland